

Sequuntur autoritates iij. li. de consolatione philosophie

Nullum malum impunitum. et nullum bonum irremuneratum permansit

Duo sunt in quibus omnium humanorum actuum constat effectus. scilicet potestas et voluntas. quorum si alterum desit nihil est quod perfici possit. quia nullus aggreditur quod non vult: et si potestas absit frustra est voluntas.

Et omnes tam boni quam mali ad bonum pervenire nitantur: maior ad hoc pervenire non possunt. boni autem possunt

Manifestum est malos esse impotentes: bonos autem potentes.

Qui mali sunt non sunt homines simpliciter sed sicut dicitur: sicut cadauer hominis non predicatur homo simpliciter sed homo mortuus.

Omne quod ordinem servat detinet naturam

Beatitudo est premium humanorum actuum

Sicut probis ipsa metus probitas est premium. sic malis ipsa metus malicia est supplicium

Premium beatorum est ipsos deos fieri.

Qui probitate caret homo esse desinit: cum in divinam conditionem transire non possit necesse est ut vertatur in beluam. Unus avarus homo est lupus: ferax vero canis: et dolosus vulpis. Boni sunt felices mali autem miseri.

Mali puniuntur feliciores sunt quam mali impuniti. quia pena maiorum bona est ratione iusticie.

Punire malos iustum est. sed ipsos evadere impunitos iniustum

Quidam qui nequeunt de tenebris oculos assuetos ad lumen perspicue veritatis attollere. tales similes sunt aibus quarum intuitum non illuminat: dies execat. et illi nondum rerum ordinem sed suos intuitur affectus et impunitum descelere putant esse felices. quod tamen non est verum

Infeliciores ac miserior est iniurie illator quam iniurie acceptor

Apud sapientes nullus odio relinqui debet.

Sicut languor est morbus corporis sic vitiositas est morbus anime.

Providentia est divina ratio in summo omnium principe constituta: que cuncta disponit. sed factum in rebus mobilibus inherens dispositio

Quid autem amico salutare esse videtur nisi probitas quid egritudo

nisi vitia

Quis alius videt eē seruator bonoz: ⁊ maloz expulsor nisi de⁹ qui cū ex alia puidencie specula quid vnicuiq; pueniat cognoscit ⁊ quid puenire nouit accommodat

Nō est fas hōi cūctas diuini opis machinas vel ingenio p̄bēdere vel sermone explicare ¶ Prosa sexta ante finem

¶ Sequitur auto. v. libri de solatione philosophie.

Quis est inopinate rei euentus ex causis confluentib⁹ in his que geruntur

Nulla est rōnalis creaturā qn ei libertas arbitrij affit.

Speculari vel ozare sol⁹ ē mod⁹ quo hoies loq; cū dō vident

Diuina puidencia reb⁹ generandis nēcitate n̄ imponit. q; si oia venirent ex nēcitate premia bonoz ⁊ pene maloz p̄irent.

Frustra esset artis effect⁹ si omnia coacte mouerentur

Signū rei quid sit res ostendit. sed non efficit qd designat

Omne qd cognoscit f̄m vim sui non cognoscit: sed pot⁹ f̄m cognoscentium facultatem

Eternitas ē interminabilis vite tota simul ⁊ p̄fecta possessio.

Si digna rebus noia imponere volumus dicendū est eē deū unum eternum mūdum perpetuū f̄m platonem.

Deus omnia futura scit quasi iam generent ⁊ i sui simplici cognitione considerat

Omne qd sensib⁹ ptz: si ad rōnem referas v̄le est: si ad sensum pticulare est. vñ v̄le est dum intelligit. pticulare autē: dū sentit

Omne futurum diuinus precurrit intuitus ¶ eē nō p̄nt

Nō frustra in dō sūt posite spes ⁊ p̄ces q̄ cū rēe sunt inefficaces

¶ Sequitur auto. boetij de disciplina scoliarium

Diligentia cuiuslibet opis obtusitas pmollitur.

Logica ē scia veri falsiq; indagatrix ¶ prudētia multū

Sic prudētia paz vel nihil pdest sine iusticia: sic iusticia sine

Sicut scia sine vsu paz vel nihil pdest: sic vsus sine scia multū

Aristotelis succincta vitas licet voce sit tediosa nō m̄ oio est

¶ Amaticae fructuositas nullaten⁹ est omissa Libructuosa

p̄ eā em̄ scie cuiuslibet p̄mendabilis reddit possessio.

Qui non nouit se subijci non noscet se magistrari.

Disce est eū esse magistz qui nunq; nouit se esse discipulz